

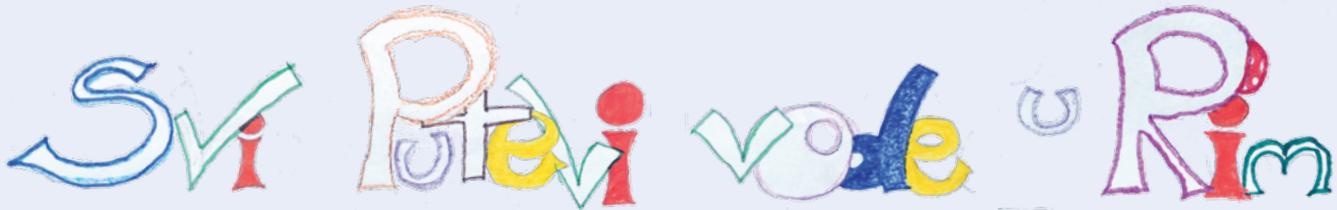
LUTKE

MaliGRAD

I. SCENA - ATELIER

GLAS: Jednom davno i daleko živio je slikar po imenu Nikasso. Živio je u gradu za koji se kaže da u njega vode svi putevi.

NIKASSO: Opa, super, olala, njam njam. Njam, njam?
Zašto njam, njam? Izgleda da sam gladan.
Idem do dućana, a ti Drvena Marija budi tu,
u slici, i nemoj pobjeći iz nje, ha, ha ha.

Dolazi Sunca Maca i pjeva

Ja sam Sunca Maca

Lijepa mi je faca

MACA: Ali gle, gle, ova faca je još ljepša,

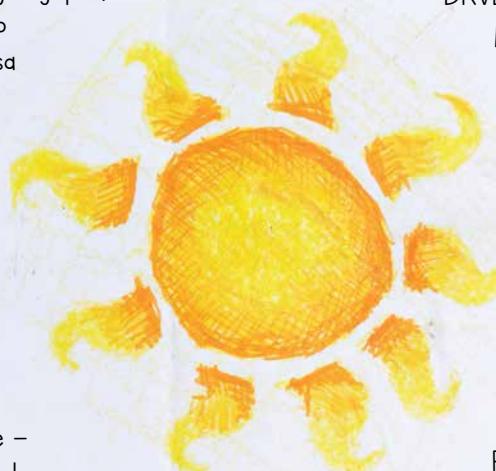
mijau, šteta što je samo
naslikana. Rado bih se sa
njom zabavljala. Vidi
kalendar na zidu
Heeeej, pa danas je
29. veljače i petak
je, a to se desi jako,
jako rijetko, no kada se
dogodi sunce postane
čarobno.

Vidi se čarobno sunce

SUNCE: Ja sam čarobno sunce –
kog dotaknem bude živ!

MACA: Moram nekako maknut ovu zavjesu.

Mijau, pa ja sam Sunca Maca, što oštре kandže
bacu. Poderat ću zavjesu svojim oštrim kandžama.

SUNCE: Ova lijepa slikica, nek bude živa lutkica.

Macă dere zavjesu i trak sunca obasja sliku, te Drvena
Marija oživi.

DRVENA MARIJA: A, svjetlo! Tko je uključio sunce?

MACA: Mja sam.

DRVENA MARIJA: Tko mja?

MACA: Ja sam Sunca Maca.

DRVENA MARIJA: Lijepa ti je faca.

MACA: Također, mijau, zato sam te i htjela
oživjeti.

GLAS: Za to vrijeme u dućanu.

2. SCENA - DUĆAN

NIKASSO: Dobar dan gospodo
Anamarija, molim vas kruh.

PRODAVAČICA: Uh, uh, prodao se.

NIKASSO: Jel imate onda jabuke.

PRODAVAČICA: Ha, i to se prodalo.

NIKASSO: Dajte mi onda mortadele.

PRODAVAČICA: Nema ni toga.

NIKASSO: Može li bar jedan Lamborgini?

PRODAVAČICA: Neznam ni šta je to.

NIKASSO: Imate li što domaće?

PRODAVACICA: Imamo majonezu.

NIKASSO: Fritezu?

PRODAVACICA: Majonezu.

NIKASSO: Protezu?

PRODAVACICA: Majonezu.

NIKASSO: Može onda tu majonezu.

3. SCENA - ATELIER

Čuju se koraci i pjesma

DRVENA MARIJA: Tko bi to mogao biti?

MACA: Nikasso, slikar koji te nacrtao.

DRVENA MARIJA: Znači moj
stvoritelj.

Nikasso ulazi u atelier

NIKASSO: Tempere til!!!

Nikassu izleit majoneza iz ruku,
Marija ju ulovi i stisne me ju u
facu.

NIKASSO: A joj, što se to dogodilo?
Moj crtež je živ! Kako to?

MACA: Ja sam poderala zavjesu
da čarobno sunce oživi
tvoju sliku.

DRVENA MARIJA: Bok, ja sam
Drvena
Marija.

NIKASSO: Nikassso.

MACA: A ja sam Sunca Maca
i draga mije da sam
vas spojila. A sad mi
nacrtaj miša, gladna
sam.

NIKASSO: Može zaslužila si. A ti
Drvena Marijo.

DRVENA MARIJA: Što sam ja
zaslužila?

NIKASSO: Zaslužila si biti
pametna koliko
si i lijepa pa
ću te poslati u
školu. Izvoli torbu
sa knjigom i
marendom.

DRVENA MARIJA: Što je to
marenda?

NIKASSO: Gablec, užina, ma naučit češ. Tome i služi
škola.

DRVENA MARIJA: Ali kojim putem se ide do škole.

NIKASSO: Samo prati putokaze. Sretno i budi dobra.

DRVENA MARIJA: Bok taticе.

4 SCENA - ŠUMA

KIRIKI: Lutkice, lutkice, hoćeš li mi biti prijateljica

DRVENA MARIJA: Tko je to rekao, drvo, kamen, list.

KIRIKI: Ja, Kiriki. Kad stanem uz nešto kamufliram se.

DRVENA MARIJA: Što to znači kambulfiram se?

KIRIKI: Ne kambulfiram, nego kamufliram. To znači da izgledam kao kao ono što je iza i oko mene.

DRVENA MARIJA: Pa to je super, znači da te neprijatelji nemogu vidjeti.

KIRIKI: Pa istina, ali zato nemam ni prijatelja.

DRVENA MARIJA: Imam ideju. Samo me prati, objasnit će ti sve putem.

GLAS: I tako je Drvena Marija nekog srca dovela Kirikiju do ateliera u Rim.

5. SCENA - ATELIER

NIKASSO: Zar si već našla školu?

DRVENA MARIJA: Ne, ali sam našla Kirikiju kojem treba tvoja pomoć.

NIKASSO: A gdje ti je taj Kikiriki?

KIRIKI: Ja sam Kiriki, a ne kikiriki.

NIKASSO: Pa si se kamuflirala.

DRVENA MARIJA: U tome i je kvaka.

KIRIKI: Nitko me ne vidi pa sam stalno sama.

DRVENA MARIJA: Oboji moju prijateljicu, ali sam sa jedne strane.

KIRIKI: Tako da mogu izabrati dali ću se skrivati ili družiti.

NIKASSO: Dobro, ali kako ću te naći.

MACA: Evo Sunca Mace – što vidi baš sve face.

NIKASSO: Pomozi Maco, a ti Marijo u školu. Boook.

GLAS: Nikasso je bojao Kirikija, a Drvena Marija je tražila novi put do škole.

6. SCENA - LIVADA

Vidi putokaz LIVADA

BUBAMARA FIORA: Bok gljivo, mogu li sletjeti na tebe.

GLJIVA: Možda bolje ne, ja sam čarobna gljiva.

BUBAMARA FIORA: Ajoo, moram to reći prijatejicama. Bubamareeeel

Dodu ostale bubamare i pjevaju

BUBAMARE: Leptiriću šareniku dodji malo amo.

LEPTIRIĆ: Bok bubamarice, slatke božje ovčice.

BUBAMARA KLARA: Hoćeš se igrati sa nama?

LEPTIRIĆ: Vrlo rado. A ko nam je to novi na livadi.

TRATINČICA: Ja sam tratinčica.

GLJIVA: Stiže nam još netko novi, ali baš i ne pripada našoj livadi.

SKAKAVAC: Jedva ga čekam upoznati.

BUBAMARA FIORA: Ah ti znatiželjni skakavci.

DRVENA MARIJA: Bok insektiči.

GLJIVA: A ja?

TRATINČICA: A ja?

DRVENA MARIJA: O, da, bok Gljivo, bok Tratinčice. Dali je ovo pravi put do moje škole?

LEPTIRIĆ: To je jedan od puteva do škole.

SKAKAVAC: Ali ne i najsigurniji.

DRVENA MARIJA: Zbog čega nije najsigurniji?

BUBAMARA KLARA: Zbog oluje.

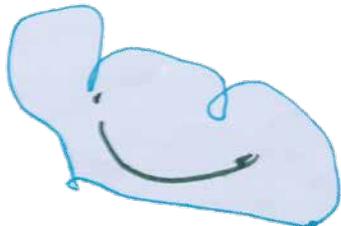
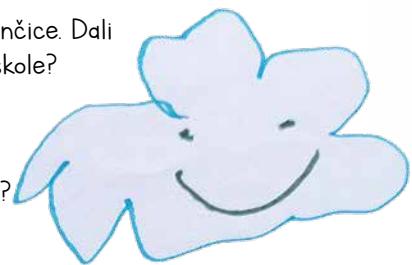
GLJIVA: Da, da, ovde su česte oluje.

LEPTIRIĆ: Pogotovo pijavica.

TRATINČICA: Ona je strašna.

BUBAMARA KLARA: I opasna.

DRVENA MARIJA: Na bojim se ja nikakve pijavice. Uostalom, neznam ni šta je to.

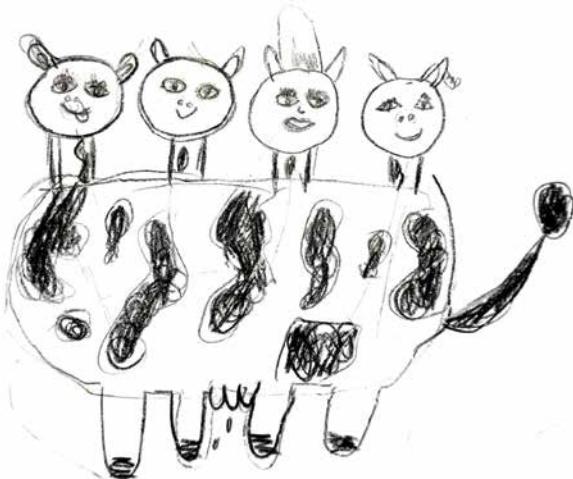
GLJIVA: Normalno da neznaš kad nisi isla u školu.

DRVENA MARIJA: E zato sad idem.

Krene, ali uleti u pijavicu.

GLAS: Pogađate, pijavica ga je vratila nazad do ateliera, a ona je ponovno krenula u školu, novim putem. Tamo je sreća neobično biće.

7. SCENA – ČETVEROGLAVA KRAVA

DRVENA MARIJA: Što je ono? Tko je ono? Hej!!!

1. GLAVA: Muuu, muuu nemoj me gledati.

DRVENA MARIJA: Zašto?

2. GLAVA: Jer sam jako ružna.

3. GLAVA: Ogavna.

4. GLAVA: Ne može me se gledat.

DRVENA MARIJA: Ne, to nije istina. Dodi samnom i biti češ najljepša krava koju je svijet ikada vidio.

1. GLAVA: Nemoj nam se rugati.

2. GLAVA: Znamo da je to nemoguće.

3. GLAVA: Nitko od ove rugobe nemože napraviti nešto lijepo.

DRVENA MARIJA: Može moj slikar Nikasso.

4. GLAVA: Slikar? Vrijedi pokušati. Vodi me.

8. SCENA – ATELIER

NIKASSO: Marija, zašto si se opet vratila?

DRVENA MARIJA: Molim te našminkaj ovu kravu da bude lijepa.

NIKASSO: A koju glavu.

KRAVA: Sve glave.

NIKASSO: U redu, a ti Marija znaš kamo trebaš ići.

9. SCENA – VILE

GLAS: Dok je slikar šminkao našu kravicu Marija je tražila novi put do škole. Došla je do vila, ali te su vile već odavno u mirovini bile.

DRVENA MARIJA: Dobar dan, možeteli mi pomoći doći do škole?

VILA NINA: Dobar dan mlada damo.

VILA MAJA: Šta si rekla?

VILA MILA: Gluha babo, pa rekla je da joj treba pomoći da dođe do škole.

VILA MAJA: Ma kome ti vole.

VILA NIKA: Pusti ju, gluha je.

VILA AGATA: A da pređemo na stvar kako da mala dođe do škole.

VILA NINA: Lagano će ja nju sa mojim štapićem teleportirat do škole.

VILA MILA: Ma da, baš ti.

Nemaš ti više dobre moći.

VILA MAJA: Nisi više tako mlada.

VILA NIKA: Pa bome nisi ni ti.

DRVENA MARIJA: Ko će me onda tepelopirat do škole.

VILA AGATA: Evo ja ču. Prrrr.

VILE: Neeeeee, neee Agata.

GLAS: Vile su bile stare ali su znale da Agata uvijek radi naopake čarolije, pa ju je tako vratila nazad.

Marija se opet nade ispred Ateliera, okrene se i kreće ponovo na put. Vidi putokaz na kojem piše MORE

IO. SCENA - MORE

DRVENA MARIJA: Auuu, kako je lijepo, ali kako ču pjeći na drugu stranu?

DUPIN ANTUN: Plivaj.

DRVENA MARIJA: Neznam plivati.

DUPIN BELA: Kako to da neznam plivati?

DRVENA MARIJA: Pa nisam još bila u školi.

DUPIN ENSAR: Probaj, nije to baš teško.

DRVENA MARIJA: Bojim se.

DUPIN FILIAN: Onda idi sa brodom.

DRVENA MARIJA: Nemam ga.

DUPIN GRACIA: Skoči na moja leđa.

DUPIN IVONA: Ili na mene, ja sam najjača.

DRVENA MARIJA: A tko ste vi uopće?

DUPIN MARIJANA: Mi smo morski sisavci.

DUPIN EMMA: Volimo se igrati kao i djeca.

DUPIN MORIS: Odlični smo plivači.

DRVENA MARIJA: Ali, kako se zovete?

DUPINI: Dupini, skači!!

Drvena Marija skoči u more

DUPIN BELA: Mi čemo te odnijeti na drugu stranu.

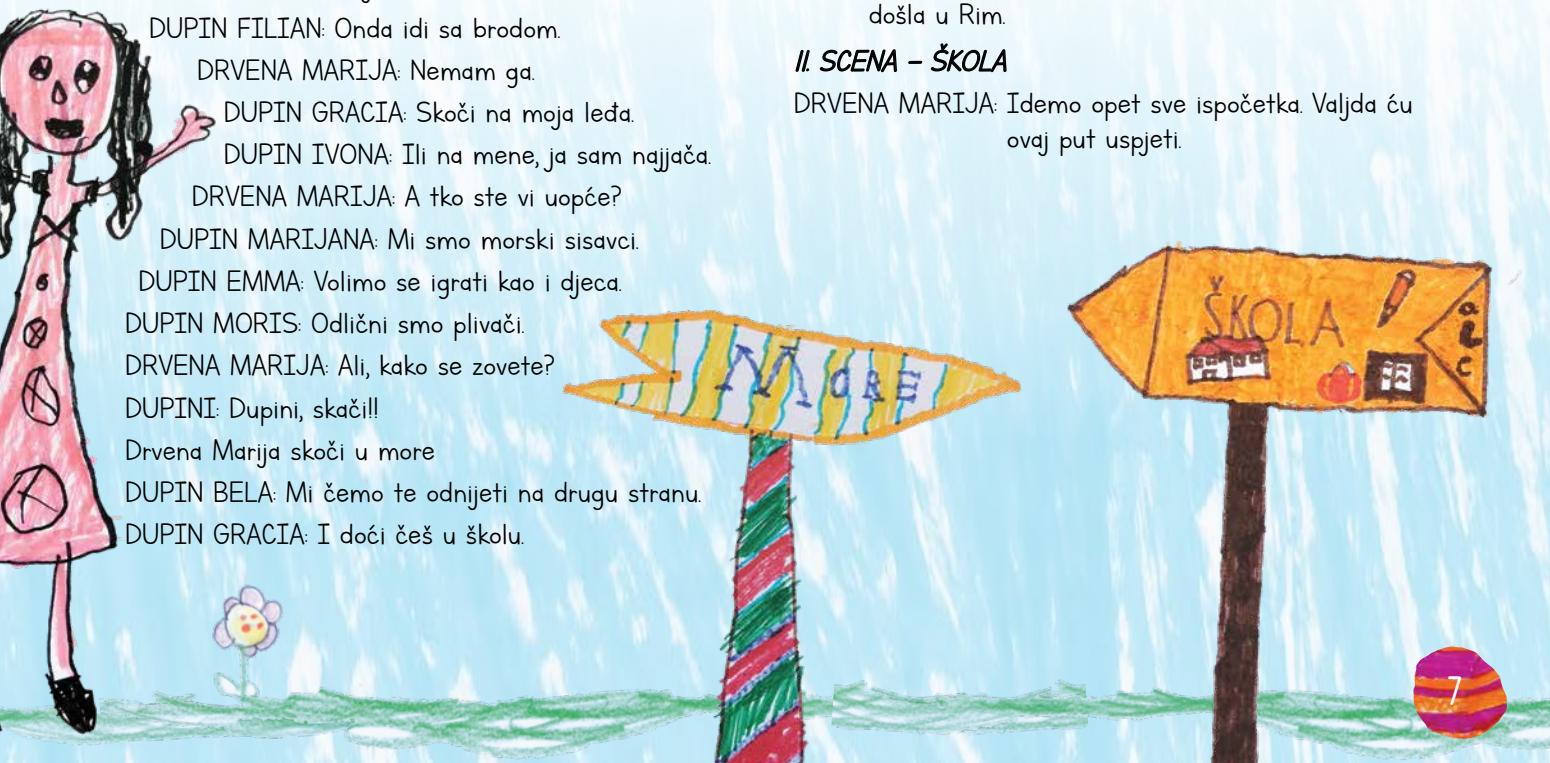
DUPIN GRACIA: I doći ćeš u školu.

GLAS: No zaigrani dupini su, nehotice, ostavili Mariju sa iste strane na kojoj su je i našli i ona je opet došla u Rim.

II. SCENA - ŠKOLA

DRVENA MARIJA: Idemo opet sve ispočetka. Valjda ču ovaj put uspjeti.

GLAS: A što se zapravo događa ili se događalo u školi.

UČITELJICA: Dobar dan pčelice, moje učenice.

PČELICE: Dobar dan.

UČITELJICA: Reci mi Kiki, u koje godišnje doba je najviše oluja.

KIKI: Zimi.

UČITELJICA: Nij, nego ljeti. Što ima četiri noge, a ne hoda? Maja.

MAJA: Stol.

BELA: Nije nego stolica.

UČITELJICA: I jedno i drugo. Viktore, koji cvijet ima žute latice?

VIKTOR: Suncokret.

KIKI: Jaglac.

MAJA: Maslačak.

BELA: Ruža.

UČITELJICA: A što možemo napraviti od cvijeća?

BELA: Čaj.

MAJA: Buket.

VIKTOR: Vjenčić.

KIKI: Ikebanu.

UČITELJICA: A med?

PČELICE: Med? Što je to???

GLAS: I onda je učiteljica naučile pčelice što je to med, ali i kako se med radi. U znak zahvalnosti pčelice su učiteljici stalno donosile med, tako da više nije znala što bi s njim, a škola je zjapila prazna. Učiteljica je vapidla za novim učenicima, a njih niotkud.

12 SCENA-ZELENI NOSOROG

Vidimo putokaz KAPLJICE

DRVENA MARIJA: Kapljice? Zvuči zabavno i osyežavajuće. Idem.

ZELENI NOSOROG: Bok lijepa lutko. Kamo ideš? Mogu li ti ja kako pomoći?

DRVENA MARIJA: Svakako. Pokušavam doći do škole, ali uvijek me nešto sprječi i vrati u Rim. Kao da svi putevi vode u Rim.

ZELENI NOSOROG: Pa, može se i tako reći. Ali, idemo mi u školu. Zajaši me.

Sve to iz daljine promatraju kapljice.

KAP TOMA: Vidi, vidi, naš Zeleni Nosorog ima društvo.

KAP ROZA: Izgleda kao da se dobro zabavljaju.

KAP LEUTA: Neće nam valjda preoteti najboljeg prijatelja.

KAP RITA: Jedinog prijatelja i zaštitnika.

KAP MARIS: Pozovimo Vilu Kapljicu. Ona sigurno ima neko rješenje.

Vile rade čarobne pokrete i izgovaraju čarobne riječi i stvori se Vila Kapljica.

VILA KAPLJICA: Gdje je problem? Kako mogu pomoći?

KAP TOMA: Vidiš li kako se Zeleni Nosorog igra sa onom lutkom.

VILA KAPLJICA: Vidim. I?

VILA ROZA: Šta i?

KAP LEUTA: Šta ako ode sa njom.

KAP RITA: Možda smo mu mi već nekako dosadile.

KAP MARIS: Moramo se nekako rješit te lutke.

KAPI: Pomozi Vilo Kapljice.

VILA KAPLJICA: Ovako, vi ste kapi, a moć vode je nezaustavljiva kad se skupite zajedno.

KAP TOMA: Kako to misliš?

VILA KAPLJICA: Kap do kapi rijeka biva.

KAP ROZA: Koja rijeka?

VILA KAPLJICA: Može i more.

KAP LEUTA: Kakvo sad more?

VILA KAPLJICA: Veliko i močno. More koje može odrivljati i napraviti cunam.

KAP RITA: Misliš da mi to možemo.

VILA KAPLJICA: Zajedno da. I ja će sa vama.

15. SCENA – PROSJACI

DRVENA MARIJA: Kakav je ovo putokaz?

Vidimo putokaz PROSJACI

DRVENA MARIJA: Dobar dan.

MARIJA: Imate li nešto hrane?

REBEKA: Ili nešto za čitanje?

ENA: A nešto za piće?

BARBARA: Imate li nešto za crtanje?

RUBI: Imate li nešto za obući?

ISKRA: Ili ako imate dvorac. To bi bilo poželjno.

DRVENA MARIJA: Nemam novaca, ali ni vremena,
moram u školu.

PROSJACI: Nepošteno. Baš si sebična. Sramota od
djeteta. Ovo je diskriminacija.

DRVENA MARIJA: Pitajte nekog drugog.

BARBARA: Samo ti tu prolaziš.

DRVENA MARIJA: Evo dobro, dat će vam šta imam.
Daje im svoje stvari.

RUBI: Mogla si i više, ali okej.

DRVENA MARIJA: A baš ste naporne. Sada nemam
ništa za školu.

MARIJA: Šta će ti ja. Ti si nam dala.

REBEKA: Snađi se sama.

ISKRA: Šta se da, to se više ne vraća. Bježimo!

DRVENA MARIJA: Joj jadna ja. Nemogu u školu bez
ičega. Idem doma po nove
stvari. Jadan moj slikar.

16. SCENA – ATELIER

GLAS: Sa novim stvarima krenula je novim putem u
školu i susrela opet nešto, za nju, novo.

17. SCENA – KIPOVI

DRVENA MARIJA: Dobar dan, tko ste vi?

GRETA: Mi smo kip.

DRVENA MARIJA: Hm, kip, dakle vi mi nemožete
pomoći.

SAŠA: Ma nemoj mi
reć.

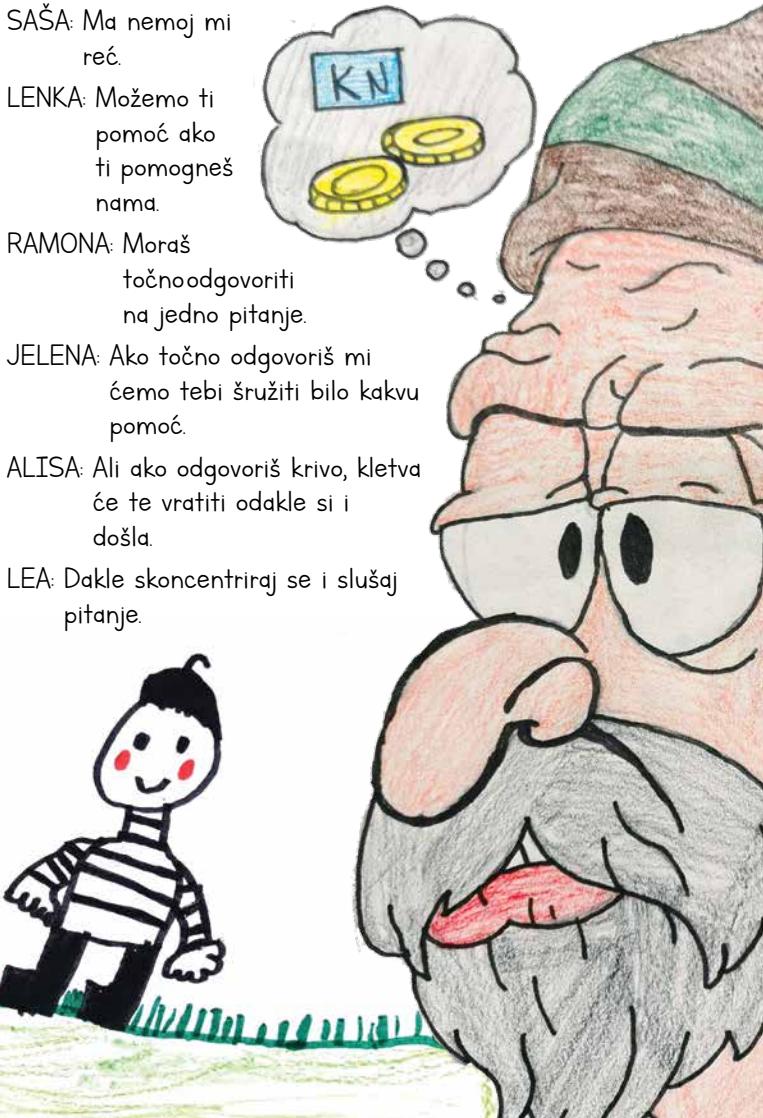
LENKA: Možemo ti
pomoći ako
ti pomognesh
nama.

RAMONA: Moraš
točnoodgovoriti
na jedno pitanje.

JELENA: Ako točno odgovoriš mi
ćemo tebi šružiti bilo kakvu
pomoći.

ALISA: Ali ako odgovoriš krivo, kletva
će te vratiti odakle si i
došla.

LEA: Dakle skoncentriraj se i slušaj
pitanje.

KIP: Koji kineski proizvod ima najduži rok trajanja.

DRVENA MARIJA: razmišlja Znam, korona.

KIP: Nije nego kineski zid.

Marija se vrati i ponovo krene.

GLAS: Krivim odgovorom Mariju je put opet doveo u Rim, a ona je opet krenula u školu.

18. SCENA - PANTOMIMIČARI

JURAJ: Hej, baš je lijepa ova lutka.

BARTUL: Da, izgleda da ide u školu.

FABIJAN: Kao da je izgubljena.

JURAJ: Ne znam.

BARTUL: Da joj pomognemo?

FABIJAN: Ne, mi volimo zezat ljudi.

JURAJ: Imam brillantnu ideju. Odglumimo lažni zid.

BARTUL: Da misli da nemože proći.

FABIJAN: Pa će se vratiti.

GLAS: Na Marijinu žalost pantomimičari su odlično odradili svoju šalu i ona se okrenula i opet vratila odakle je i krenula. No tada je došla na jedan novi put.

19. SCENA - KOŠNICA

Vidimo putokaz KOŠNICA

DRVENA MARIJA: Izgubila sam već svaku nadu da ću naći put do škole.

VIKTOR: Jeste li vi to čule?

KIKI: Nismo.

MAJA: Jesmo.

BELA: Da, čula sam da traži školu.

MAJA: Pomozimo joj da nađe put.

KIKI: Tako ćemo pomoći i učiteljici.

VIKTOR: Da. Ona nema učenika.

BELA: Ali ima meda.

PČELE: Ha ha ha ha .

SCENA 20. - ŠKOLA

UČITELJICA: Tko je???

PČELICE: Zzzzzzzzzzzzz, mi smo.

UČITELJICA: Joj, nemam više kamo sa medom.

VIKTOR: Imamo nešto bolje za vas

BELA: Ono za čime vapite.

UČITELJICA: Nije valjda da imate učenike.

MAJA: Jednu, ali vrijednu.

DRVENA MARIJA: Marija, drago mi je, Drvena Marija.

UČITELJICA: Konačno učenica, i to tako lijepa.

DRVENA MARIJA: Konačno škola.

Dodu u školu

GLAS: I eto Drvena Marija je konačno došla u školu i odonda je svaki dan preko košnice išla do škole, a ponekad bi i kupila meda od vrijednih pčelica.

PRIČA OD MARIĆA

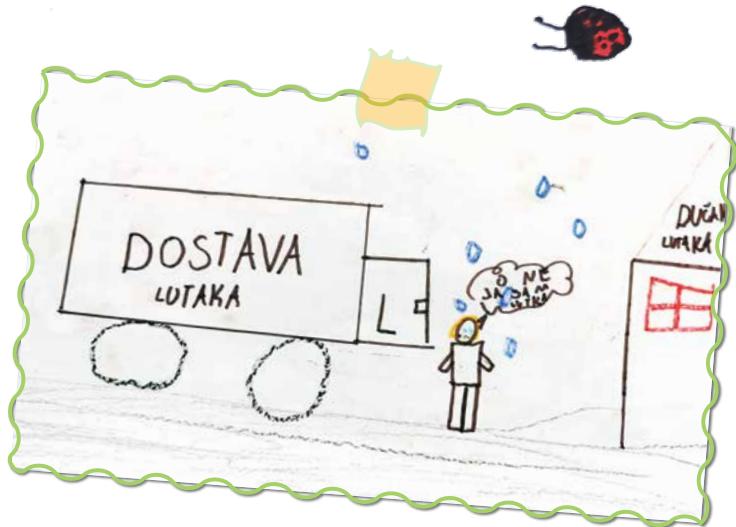
Jedan dan sam bila na radionici kod Kikija i igrali smo igru gdje trebamo zauzeti neku pozu i tako stajati dok netko ne počne pljeskati. Kada bi se ukipili, izgledali bismo kao neke lutke.

Nakon radionice sam razmišljala sam o tome "Zašto se lutke ne miču?" Pa, mislim, imaju tijelo i udove (ruke i noge) Došla sam doma, uzela svoju najdražu lutku i govorila joj da krene hodati, ali nije uspjelo. Sutradan, na radionici, sam prepričala što mi se jučer dogodilo i svi su mi se počeli smijati. Ah, valjda ne razumiju svi moj mali, ljugavi mozak. Nadam se da ćete me vi razumjeti, a ja i dalje ništa ne razumjem.

PUNO LJUDI U TRGOVINI

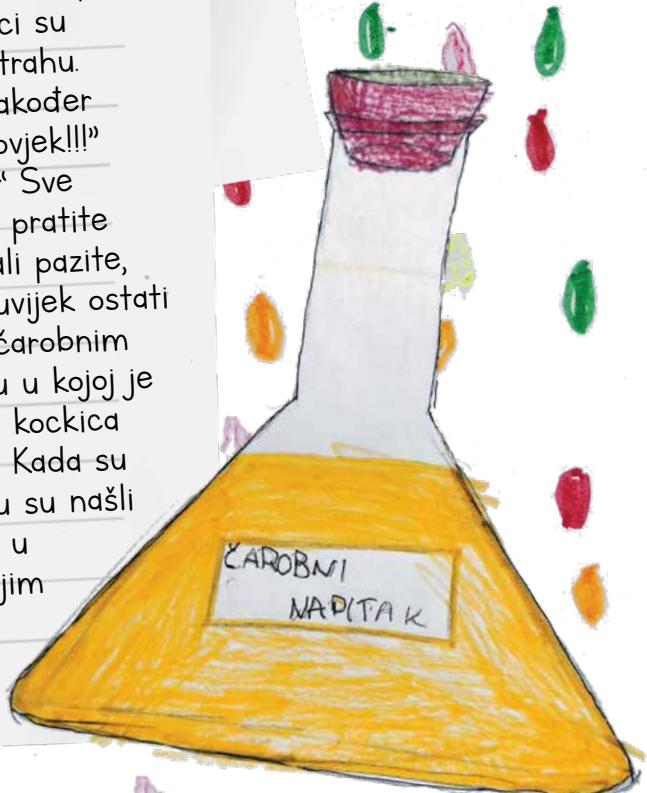
Jednom davno bila je trgovina sa lutkama. Prodavači su imali puno mesta i onda su rekli dostavljačima da svak dan donesu puno lutaka. I dostavljači su donosili puno lutaka jedan dan se dogodilo nešto čudno. Stroj više nije proizvodio iste lutke, nego različite. Kada su to primjetili popravili su stroj. Kada su mame i djeca vidjele te lijepе i različite lutke non stop su se igrale sa njima i nosile ih svugdje gdje su i one išle.

ČOVJEK I LUTKA

Bila je jedna trgovina u kojoj se se prodavale lutke. Jednog neobičnog dana pala je čarobna kiša, a to dana dolazila je dostava lutaka u dučan. Dok je dostavljač vsdio pakete iz kombija, padala je čarobna kiša. Kiša je pala i po radnicima i po lutkama. Sljedećeg dana popodne, radnici su se pogledali u ogledalo i začudili se u strahu. "Ja sam lutka!" vikne radnik. Lutka se također pogledala u ogledalo i vikne: "Ja sam čovjek!!!" Na ogledalu je bila ostavljena poruka - "Sve možete vratiti u normalno stanje, samo pratite ovu kartu i pronađite čarobni napitak, ali pazite, to morate napraviti do jutra ili ćete zauvijek ostati takvi." Odmah su krenuli u potragu za čarobnim napitkom. Prva prepreka je prijeći rijeku u kojoj je krokodil. Slijedeća prepreka je bila kiša kockica i zadnja je bila srušeno stablo na putu. Kada su prešli sve prepreke, na velikom kamenu su našli čarobni napitak. Uzeli su ga i vratili se u normalno stanje. Tada su svi vratili svojim poslovima.

ALISA: Igračke moje danas ćemo imati čajanku. Što kažate na to?

GRETÄ: Odlično, volim čajanke.

NINA: Okus čaja paše mome nepcu.

AGATA: Čaj, čaj, ajaj.

ALISA: A što kažete vi plišanci?

PEPPA: Od čaja mi se kaka.

NINA: Gospodice Peppa, sram vas bilo.

ALISA: Onda ćemo ti donijeti čaj na zahod.

GRETÄ: Joj, pogodilo me u srce. Ne želim to više nikad čuti.

ALISA: A što je sa tim čajem? Trebam li ga popit sama ili...

MEDO: Popit ću ga ja ako ima meda.

ZEKO: Fuj, mrzim med, bolje su mrkve.

MEDO JELENA: Ko još jede mrkvu uz čaj. Nisu to kolačići.

BABY YODA: Babi Yoda piti čaj, a ne voda. May the force be with you.

ALISA: Senjor Barcaman,
jeste li vi za čaj?

BARCAMAN: Imam nekog drugog posla

WONDER WOMAN: Što može biti važnije od čajanke.

TIGAR: Ah, Wonder woman...

NINA: Svemu se čudi.

PEPPA: Ko Peppa dreku.

ZANA: Gospodice Peppa, sad je stvarno dosta.

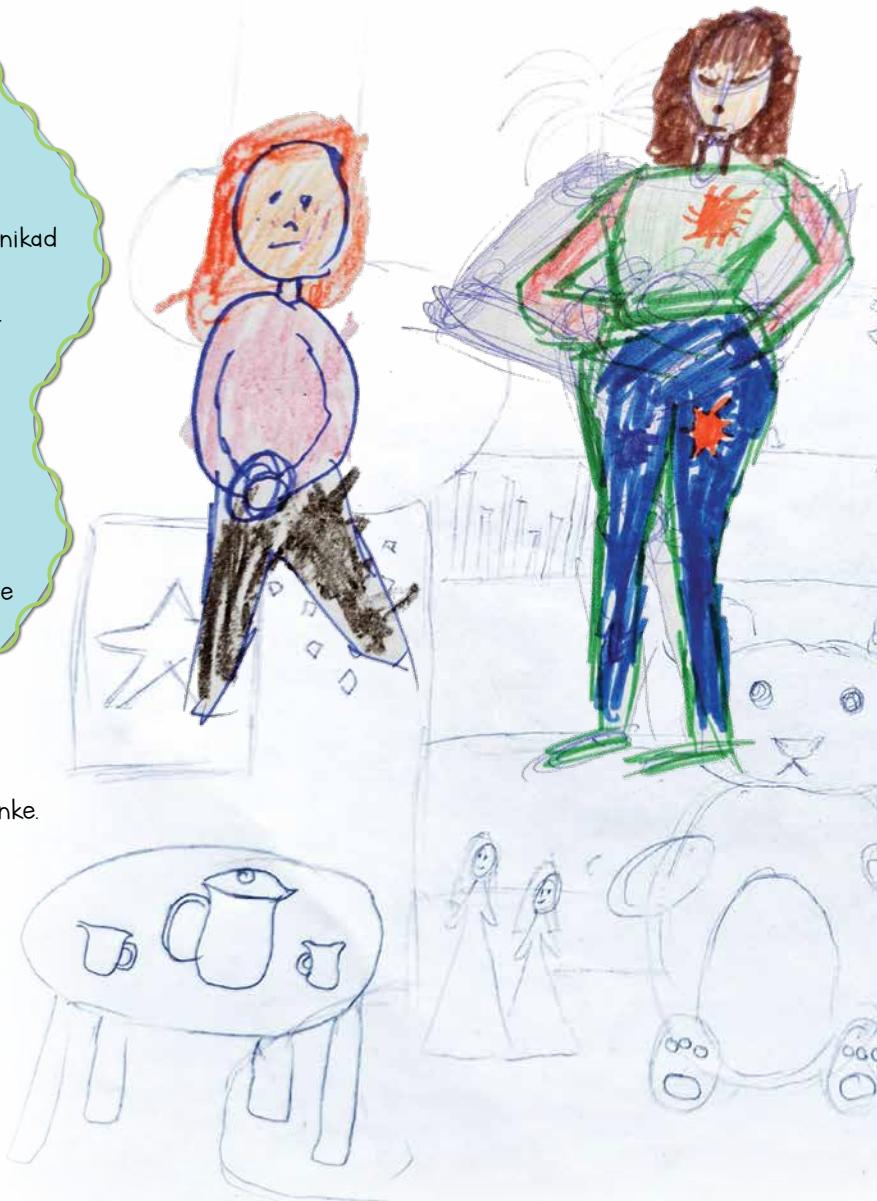
PEPPA: Rok.

ALISA: Autiću, jesu li ti za čaj.

AUTIĆ: To nije benzin. Moj čaj sloniću daj.

SLONIĆ: Od čega je?

ALISA: Od jagode.

SLONIĆ: Nisam to nikad probala, može.

NONA: zakašlje Alisa, unučice moja, šta radiš?

ALISA: Igram se sa igračkama. Imamo čajanku.

NONA: Hoće li ti ostati čaja i za mene.

ALISA: Nona, pa to je lažni čaj, samo za igru.

NONA: Ali ja sam stvarno bolesna. Za ozbiljno.

ALISA: dove do none Kako, zašto, što.

NONA: Korona je to. Kašlje, stave maske

ALISA: Da ti napravim juhicu, ili da te odvedem u bolnicu.

NONA: Pa može, skuhaj mi juhicu.

ALISA: Ali nona, ja neznam kuhat juhu.

NONA: Zaguglaj recept.

ALISA: Nemam interneta.

NONA: Onda mi naruči pizzu sa salamom i feferonima.

ALISA: Jel ti to ozbiljno.

NONA: Naravno da ne, treba mi lijek. Ali ne brini ti unučice moja, nona će biti dobro, a tibi je vrijeme za spavanje.

ALISA: Dobro nona, volim te

NONA: Laku noć.

ALISA: Igračice moe drage, nona mi ima koronu,
čajjanka je gotova. A i meni se spava. Aaaaa. Uf,
nemogu zaspati od brige za nonu.

Igračke pjevaju "Blistaj, blistaj zvijezdo mala" i Alisa
zaspe.

MUDRI MUJO: Igračke, zar možete mirno spavati?

WONDER WOMAN: Tko si ti?

MUDRI MUJO: Mujo.

WONDER WOMAN: Mujo?

MUDRI MUJO: Mudri Mujo.

ZEKO: Čula sam za vas.

AGATA: Vi ste super.

MEDO: Rješavate svaki problem.

GRETA: Ali mi nemamo problema.

NINA: Dovoljno sam lijepa.

PEPPA: A ja nemam problema sa probavom. Prdne

SVI: Peppa!!!

WONDER WOMAN: Eto vidite da ovdje nema problema.

MUDRI MUJO: Prestanite se braniti, imate problema.

MUDRI MUJO: Mrkva je u čaju.

ZEKO: Neš ti problema. Pojede mrkvu.

MUDRI MUJO: A što je sa nonom i njenom koronom.

MEDO JELENA: Pa što mi tu možemo. Mi smo samo igračke.

SLONIĆ: A da se cjepimo.

AUTIĆ: Ja ju mogu odvest u bolnicu.

MEDO: Možemo staviti maske.

GRETA: Ne dolazi u obzir.

NINA: Skrivat ovu ljepotu.

AGATA: A i razmazat će mi se šminka.

BARCAMAN: Pustit ćemo joj neku dobru tekmu i
odmah će živnut.

WONDER WOMAN: Pitam se kako da joj pomognemo?

ZLATOKOSA: Moramo nešto smisliti. Ima li netko ideju?

BARBIKA: Možda možemo usisat tu koronu.

BARCAMAN: Ispucat ju u golaut.

AUTIĆ: Ili ju pregazit.

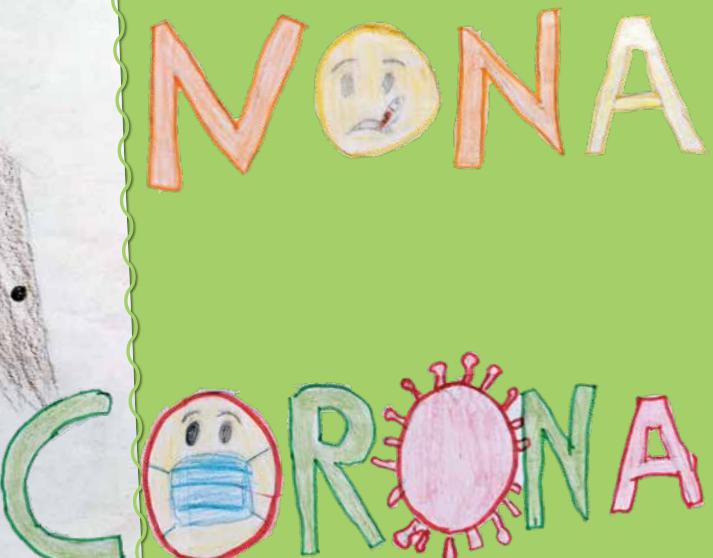
DORA: Možemo ju pronaći i zamoliti da ode.

MEDO JELENA: Kako to misliš?

DORA: Pitajmo kartu.

SLONIĆ: Možemo polomit tu koronu.

TIGAR: Ja ћu ju pojest.

PSIĆ: Ja ugrist.

MUDRI MUJO: Znam koga trebamo.

NINA: Koga, molim lijepo. Zar nije moja ljepota dovoljna.

MUDRI MUJO: Za ovo ne. Trebamo moje nećakinje vile.

MEDO JELENA: Šta će nam vile, ako imamo tebe Mujo

MUDRI MUJO: Ja sam star i moći mi nestaju, a vile su mlade i razumiju se u te suvremene bolesti. Ja sam više za kugu i gubu.

SLONIĆ: Kako da dođemo do njih?

MUDRI MUJO: One žive u ovoj knjizi.

BARBI: Život u knjizi, užas!

PEPPA: Nije ako imaš blatnih lokvica.

GRETA: Uh, još gore.

MUDRI MUJO: One su malo prezahtjevne.

WONDER WOMAN: Kako to misliš?

MUDRI MUJO: Vole razne tuđe stvari.

PSIĆ: Kakve tuđe stvari?

VILE: Omiljenel!!!

IGRAČKE: Ko je to reko?

VILE: Mi.

Izlaze iz knjige

VILA ARIANA: Ariana.

MILA MARIANA: Mariana.

VILA RIANA: I Riana.

PSIĆ: A di vam je Anna?

VILA MARIANA: O njoj se ne priča.

VILA RIANA: Što želite?

VILA ARIANA: Imamo i mi i drugog posla.

MEDO JELENA: Želimo da izlječite našu nonu koja ima koronu.

VILA MARIANA: A što ćete vi nama dati?

PEPPA: Mi nemamo ništa.

VILA RIANA: Onda ništa.

SLONIĆ: Ali umrijet će nam nona.

VILA ARIANA: Onda nam dajte svoje omiljene stvari

MUDRI MUJO: Jesam li vam rekao.
ALISA: kroz san Pomozite igračke moje.
PSIĆ: Evo ja dajem svoju kost.
GRETA: Ja dajem svoj omiljeni kombinezon.
BARCAMAN: Uf, evo moja lopta.
TIGAR: Dajem svoju najdražu pruge.
PEPPA: Bok medo.
WONDER WOMAN: Biću moj, neznam što će bez tebe,
ali...
NINA: Moram napudrati nos.
MUDRI MUJO: Ali bez tiare.
MILA: Ah, evo mojih zlatnih štiklica.
MEDO JELENA: Ja će dati svoj vječni med.
BARBIKA: Evo mog ružičastog ruža.
AUTIĆ: Dajem svoju najdražu gumu.
SLINIĆ: A ja svoj kikiriki.
VILA MARIANA: Lijepo ste stvari skupili.
VILA RIANA: Može meni ova tiara?
VILA ARIANA: Prvo nona i njena korona.
MUDRI MUJO: Kako ćete riješiti taj, čovječanstvu
neriješiv, problem.
VILA MARIJANA: Pa, čarobnim štapićem Mujo.
MUDRI MUJO: A gdje vam je, pametnjakovičke.
VILA ARIANA: Vidiš ove stvari unutra. One znače
solidarnost i želju da se pomogne.
VILA RIANA: Treba ih samo dobro izmiješati.
VILE: I evo štapića. Čiriba čiriba – korona je nestala.
NONA: Hej što se događa, ja ne kašljem i skroz dobro se
osjećam.
ALISA: I ja sam sanjala da je tako.
Igračke zadovoljno spavaju i smiju se u snu.

NACRTAJ SVOJU LUTKU I NAPIŠI JOJ PRČU

Dragi mali građani evo nas i ove godine. Pobjedili smo još jednu korona sezonu vođeni dječjom maštom i kreativnosti uz naše lutke koje su nas čuvale i pomagale nam. Hvala lutke. Drago mi je da vas mogu obavijestiti kako nam se pridružio još jedan Mali grad na otoku Čiovu u mjestu Okrug, a zove se "Mali grad Boa" tako da sada brojimo osam malih gradova sa daljnjom tendencijom rasta. Naše radove i dalje možete pratiti na stranici www.maligrad.hr

Prijatelji festivala:

vrboska
TURISTICKA ZAJEDNICA

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

Davor Rogić, Jure Knezović, Antonija Sarjanović, Atelier Justinaart, Studenac Stari Grad,
OŠ "Petar Hektorović" Stari Grad, Platforma Hvar, Tamara Ugrina

AUTORI: polaznici radionica dječjeg stvaralaštva "Mali grad Faros", "Mali grad Jolha", "Mali grad Lisina"
i "Mali grad Boa"

UREDNIK:

KIKI

IZDAVAČ:

Udruga "Mali grad Faros"

LIKOVNO-GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

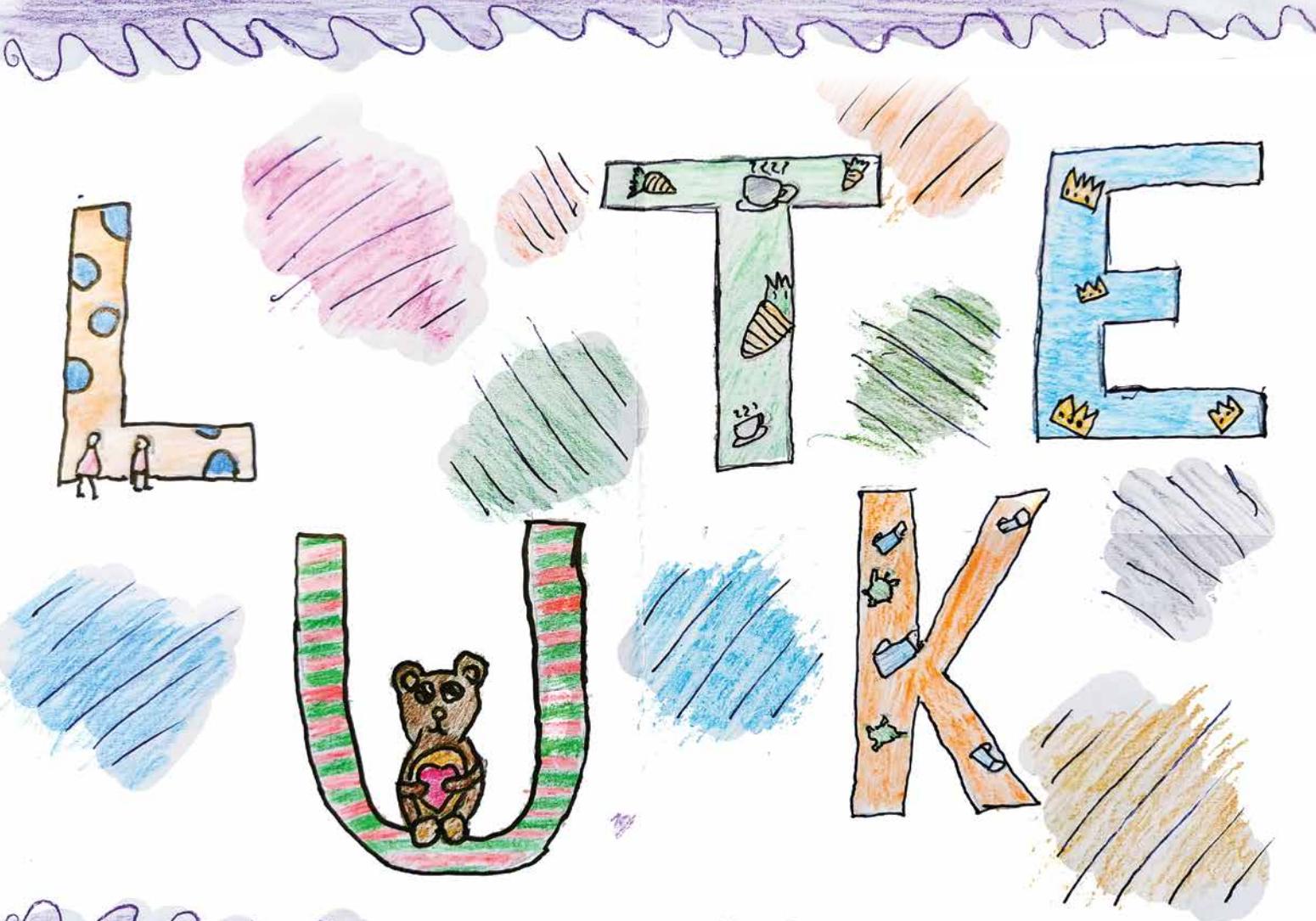
Antonija Sarjanović

TISAK:

LDK Promet

ISBN:

978-953-49145-2-6

ISBN 978-953-49145-2-6
9 789534 914526

MaliGrad

